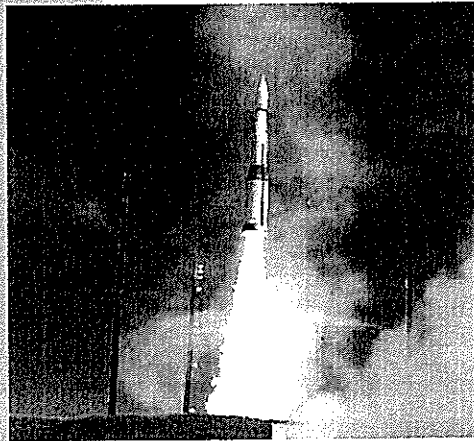

(www.globalsecurity.org)

“...โครงการขีปนาวุธป้องกันประเทศ
จึงถือกำเนิดขึ้น เพื่อป้องกันประเทศจากภัยคุกคามใหม่
โดยเน้นการป้องกันการโจมตีจากขีปนาวุธ
ที่อาจถูกปล่อยออกมาจากประเทศที่เป็น ศัตรู...”

ABSTRACT

NATIONAL MISSILE DEFENCE OF THE UNITED STATES OF AMERICA AND THE EFFECTS ON EUROPEAN COUNTRIES

Narut Charoensri

National Missiles Defence (NMD) is an American project developed on the purpose of defending itself from the Rogue States' or third-world countries' missiles that are fired both with and without intention to attack.

This project challenges the world's politics. This USA's missile development breaks the agreement the United States sign with Russia (Anti-Ballistic Missile Treaty - ABM Treaty) in 1972. Therefore, many countries are worried about the changing in world's situation.

There are many supporters of this project, as well as those who oppose. This article is written to present the basic information of the NMD and the information of both supporting and opposing group in the United States and European countries.

โครงการขีปนาวุธป้องกันประเทศ ของสหรัฐอเมริกาและพลก่อยุโรป¹

นรุตม์ เจริญศรี

“... นโยบายของสหรัฐอเมริกา คือ ต้องเร่งพัฒนาความเป็นไปได้ทางเทคโนโลยีให้
ขีปนาวุธป้องกันประเทศมีประสิทธิภาพ คือให้มีความสามารถที่จะป้องกันสหรัฐอเมริกา
จากขีปนาวุธที่จะเข้ามาโจมตีทั้งที่เกิดจากอุบัติเหตุโดยมิได้ตั้งใจ
หรือโดยตั้งใจก็ตาม ดังนั้น เพื่อให้เป็นไปตามต้องการ
จึงจำเป็นต้องมีการหาทุนสนับสนุนโครงการขีปนาวุธป้องกันประเทศ...”
จาก The National Missile Defence Act of 1999

การเมือง ระหว่างประเทศในปัจจุบัน ประเด็นทางความมั่นคง
เป็นประเด็นที่ได้รับความสนใจมากขึ้นจากนักวิชาการ และผู้ที่มีหน้าที่ที่
เกี่ยวข้องกับความมั่นคง เนื่องจากในปัจจุบันโลกต้องเผชิญกับปัญหาภัย
คุกคามใหม่ เช่น ไข้หวัดนก (Avian Influenza) การก่อการร้าย หรือการ
แพร่กระจายของอาวุธนิวเคลียร์ที่ในปัจจุบันกลายเป็นปัญหาที่รุนแรงขึ้น
เรื่อยๆ ในสายตาของโลกตะวันตก เช่น ปัญหาการแพร่กระจายของอาวุธ
นิวเคลียร์ ในคาบสมุทรเกาหลี หรือปัญหาการพัฒนาอาวุธนิวเคลียร์ในประเทศ
อิหร่าน เป็นต้น

¹ บทความนี้อ้างอิงเหตุการณ์ถึงวันที่ 5 สิงหาคม 2006.

จากสถานการณ์ที่การเมืองโลก และประเด็นความมั่นคงที่เปลี่ยนไป สหรัฐอเมริกาในฐานะประเทศที่มีความยิ่งใหญ่ทางการเมืองและเศรษฐกิจระดับโลก จนได้ชื่อว่าเป็นประเทศที่ครองความเป็นมหาอำนาจประเทศเดียวในเวทีการเมืองโลก (Unilateralism) จึงต้องปรับตัวให้เข้ากับเหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป “โครงการขีปนาวุธป้องกันประเทศ” (National Missile Defence-NMD) จึงถือกำเนิดขึ้น เพื่อป้องกันประเทศจากภัยคุกคามใหม่ โดยเน้นการป้องกันการโจมตีจากขีปนาวุธที่อาจถูกปล่อยออกมาจากประเทศที่เป็น “ศัตรู” กับสหรัฐอเมริกา ซึ่งอาจเป็นกลุ่มบุคคลหรือรัฐที่สหรัฐฯ มองว่าเป็นภัยแก่ตน อาทิ กลุ่มผู้ก่อการร้าย รัฐอันธพาล เป็นต้น

บทความนี้ เขียนขึ้นเพื่อชี้ให้เห็นถึงรายละเอียดข้อมูลพื้นฐานของขีปนาวุธโดยทั่วไป ข้อมูลพื้นฐานของโครงการขีปนาวุธป้องกันประเทศ ตลอดจนผลกระทบจากโครงการขีปนาวุธป้องกันประเทศของสหรัฐอเมริกาว่าส่งผลเช่นไรต่อประเทศในทวีปยุโรป เพื่อให้เกิดความเข้าใจถึงแนวคิดและมุมมองของประเทศต่างๆ ในทวีปยุโรป ทั้งประเทศที่ได้รับผลโดยตรง เช่น การที่มีฐานที่ตั้งยิงขีปนาวุธเข้าไปตั้งอยู่ในประเทศ เป็นต้น หรือประเทศที่มีแนวคิดต่อต้านและแสดงตนออกมาให้สหรัฐอเมริกาหยุดการพัฒนาขีปนาวุธ เป็นต้น

ขีปนาวุธข้ามประเทศ: ภัยคุกคามต่อสหรัฐฯ

ปัจจุบัน ในเวทีการเมืองโลก ภัยคุกคามใหม่ที่เกิดขึ้นได้ส่งผลกระทบต่อกระบวนการการรับมือ และการหาทางป้องกันและแก้ไข ซึ่งประเทศต่างๆ ในโลกต่างต้องปรับตัวและรับให้ทัน เพื่อรักษาไว้ซึ่งเอกราชอธิปไตย

สหรัฐอเมริกาเป็นประเทศหนึ่งที่มีมาตรการป้องกันประเทศของตนจากภัยคุกคามใหม่ที่เกิดขึ้นในยุคหลังสงครามเย็น โดยหนึ่งในภัยคุกคามใหม่ที่สหรัฐอเมริกามองในยุคนี้นี้ คือ ขีปนาวุธข้ามทวีป (ICBM)

โครงการขีปนาวุธป้องกันประเทศของสหรัฐอเมริกา
และผลต่อยุโรป

หากจะจำแนกชนิดหรือประเภทของขีปนาวุธที่มีอยู่ทั่วโลก จะพบว่าขีปนาวุธหลักๆ นั้น สามารถแบ่งออกมาได้เป็น 6 ประเภท คือ

1. ขีปนาวุธพิสัยใกล้ใช้ในสมรภูมิตัว (Battlefield Short-Range Ballistic Missile-BSRBM) มีพิสัยระยะการยิง 150 กิโลเมตร
2. ขีปนาวุธพิสัยใกล้ (Short-Range Ballistic Missile-SRBM) มีพิสัยระยะการยิง ต่ำกว่า 1,000 กิโลเมตร
3. ขีปนาวุธพิสัยปานกลาง (Medium-Range Ballistic Missile-MRBM) มีพิสัยระยะการยิง 1,000-2,500 กิโลเมตร
4. ขีปนาวุธพิสัยกลาง (Intermediate-Range Ballistic Missile-IRBM) มีพิสัยระยะการยิง 2,500-3,500 กิโลเมตร
5. ขีปนาวุธที่ยิงจากเรือดำน้ำ (Submarine Launched Ballistic Missile-SLBM) เป็นขีปนาวุธจากเรือดำน้ำ ไม่ปรากฏข้อมูลพิสัยระยะการยิง
6. ขีปนาวุธข้ามทวีป (Inter-Continental Ballistic Missile-ICBM) มีพิสัยระยะการยิงมากกว่า 3,500 กิโลเมตร

ขีปนาวุธข้ามทวีป หรือ ICBM นั้น ยังสามารถแบ่งแยกออกได้เป็นอีกสองประเภทด้วยกัน ดังนี้²

1. ขีปนาวุธพิสัยจำกัด Limited Range Inter-Continental Ballistic Missile (LRICBM) มีพิสัยระยะการยิง 3,500-8,000 กิโลเมตร
2. ขีปนาวุธพิสัยเต็ม Full Range Inter-Continental Ballistic Missile (FRICBM) มีพิสัยระยะการยิง 8,000-12,000 กิโลเมตร

ในประเภทของขีปนาวุธทั้งหมดนั้น ขีปนาวุธข้ามประเทศ หรือ Inter-Continental Ballistic Missile (ICBM) นั้น เป็นขีปนาวุธสำคัญที่สหรัฐอเมริกาถือว่าเป็นภัยคุกคามต่อตนเองโดยตรง และเป็นภัยที่คุกคาม

² http://en.wikipedia.org/wiki/Ballistic_missile (สืบค้นเมื่อ 2 มิถุนายน 2006).

ที่ร้ายแรงมากที่สุด เนื่องจากขีปนาวุธข้ามประเทศถูกออกแบบมาให้มีความสามารถในการบรรจุหัวรบนิวเคลียร์ บางลูกสามารถบรรจุหัวรบนิวเคลียร์ได้มากกว่า 1 ลูก ปัจจุบันประเทศที่มีขีปนาวุธข้ามประเทศไว้ในครอบครอง คือ รัสเซีย สหรัฐอเมริกา ฝรั่งเศส สหราชอาณาจักร และสาธารณรัฐประชาชนจีน

โครงการขีปนาวุธป้องกันประเทศ

โครงการ ขีปนาวุธป้องกันประเทศ (National Missile Defence: NMD) เป็นโครงการที่เกิดขึ้นในปี 1993 โดยมีเป้าหมายเมื่อครั้งตั้งโครงการเพื่อปรับปรุงยุทธศาสตร์ โครงสร้างกองกำลัง และโครงการป้องกันตนเองของสหรัฐอเมริกาให้มีความทันสมัยมากขึ้นหลังยุคสงครามเย็น เพราะหลังการล่มสลายของสหภาพโซเวียตในปี ค.ศ.1991 ภัยคุกคามของสหรัฐอเมริกาได้เปลี่ยนมาเป็นขีปนาวุธ (Ballistic Missile) ซึ่งอาจถูกปล่อยออกมาจากรัสเซีย อดีตรัฐบริวารของสหภาพโซเวียต หรือจีน ที่อาจพัฒนาขีดความสามารถของขีปนาวุธจนเป็นภัยคุกคามต่อสหรัฐอเมริกา ดังนั้น เพื่อเป็นการป้องกันภัยคุกคามดังกล่าว กระทรวงกลาโหมแห่งสหรัฐอเมริกา จึงได้เริ่มผลักดันให้เกิดโครงการขีปนาวุธป้องกันประเทศขึ้นเพื่อรักษาเสถียรภาพในการพัฒนาขีปนาวุธที่จะสามารถป้องกันสหรัฐอเมริกาให้รอดพ้นจากภัยคุกคาม³

“โครงการขีปนาวุธป้องกันประเทศ” เป็นส่วนหนึ่งของ “โครงการป้องกันขีปนาวุธ” (Ballistic Missile Defence-BMD) โดยระบบนี้มีเป้าหมายในการคุ้มครองแผ่นดินสหรัฐอเมริกาเป็นหลัก อีกทั้งโครงการนี้ยังมีระบบอื่นๆ ที่เป็นส่วนหนึ่งของโครงการ ซึ่งเมื่อครั้งแรกที่มีการตั้งโครงการพัฒนาระบบป้องกันขีปนาวุธ (BMD) นั้น มี 4 โครงการใหญ่เป็นส่วนประกอบ ได้แก่ ขีปนาวุธป้องกันยุทธบริเวณ (Theatre Missile

³ <http://www.fas.org/spp/starwars/program/nmd> (สืบค้นเมื่อ 2 มิถุนายน 2006).

โครงการขีปนาวุธป้องกันประเทศของสหรัฐอเมริกา
และผลต่อยุโรป

Defence-TMD) โครงการขีปนาวุธป้องกันประเทศ (National Missile Defence-NMD)⁴ โครงการพัฒนาต่อเนื่อง 5 ปี เพื่อพัฒนาเทคโนโลยีนำสมัย ซึ่งนำมาใช้กับโครงการ TMD และ NMD และโครงการสุดท้ายคือโครงการพัฒนาระบบขีปนาวุธสนับสนุน⁵

โครงการพัฒนาขีปนาวุธป้องกันประเทศได้รับการวางแผนให้มีระดับขั้นการพัฒนาระบบการทำงานเป็นสามระดับอย่างต่อเนื่อง ดังนี้

- **ระดับที่ 1** ขีปนาวุธป้องกันประเทศจะต้องสามารถป้องกันขีปนาวุธที่ไม่มีความสลับซับซ้อนได้ (Unsophisticated Threats) ซึ่งเป็นภัยคุกคามที่มาจากรัฐอันธพาล (Rogue State) โดยเร่งให้พัฒนาให้ระบบให้มีความสามารถในการป้องกันประเทศภายในสามปี โดยขีปนาวุธป้องกันประเทศยังต้องสามารถแยกแยะขีปนาวุธที่บรรจุหัวรบนิวเคลียร์จำนวนห้าลูก (Five Single-Warhead Missile) กับตัวล่อที่ไม่มีความสลับซับซ้อน (Unsophisticated Decoy) ออกจากกันได้ อีกทั้งยังต้องสามารถต่อกรกับมาตรการต่อต้านต่างๆ (Countermeasure) เช่น ตัวล่อหรืออุปกรณ์ต่อต้านอื่นๆ เป็นต้น
- **ระดับที่ 2** ขีปนาวุธป้องกันประเทศจะต้องสามารถโจมตีขีปนาวุธที่มีความสลับซับซ้อนที่ถูกยิงออกมาโดยได้รับอนุญาต และไม่ได้รับอนุญาต หรือการถูกยิงออกมาโดยอุบัติเหตุได้ อาวุธที่ถูกจัดอยู่ในกลุ่มอาวุธที่สลับซับซ้อนในระดับนี้ คือ ขีปนาวุธที่บรรจุหัวรบ

⁴ ความแตกต่างระหว่าง TMD และ NMD คือ TMD มีเป้าหมายขั้นพื้นฐานในการป้องกัน SRBM และ MRBM, ในขณะที่ NMD มีเป้าหมายในการป้องกัน ICBM.

⁵ สรุปจาก: ฉันทิมา อ่องสุริย์, นโยบายต่างประเทศสหรัฐอเมริกา: เป้าหมายในการผลักดันโครงการขีปนาวุธป้องกันประเทศ (National Missile Defence), กรุงเทพมหานคร: งานวิจัยเสริมหลักสูตร คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2547, หน้า 8-15 -- สามารถหาอ่านประวัติโครงการขีปนาวุธป้องกันประเทศโดยละเอียดได้ที่เอกสารนี้เช่นกัน.

นิวเคลียร์จำนวนหัวลูก (Five Single-Warhead Missile) และมีตัวล่อหรืออุปกรณ์ต่อต้านอื่นๆได้

- **ระดับที่ 3** ขีปนาวุธป้องกันประเทศจะต้องมีความสามารถในระดับสูง สามารถป้องกันขีปนาวุธที่มีความสลับซับซ้อนที่ถูกยิงออกมาโดยได้รับอนุญาต และไม่ได้รับอนุญาต หรือการถูกยิงออกมาโดยอุบัติเหตุได้ อาวุธที่ถูกจัดให้อยู่ในกลุ่มที่มีความสลับซับซ้อนในระดับนี้ คือ ขีปนาวุธที่บรรจุหัวรบนิวเคลียร์จำนวนยี่สิบลูก (Twenty Single-Warhead Missile) และมีตัวล่อหรืออุปกรณ์ต่อต้านอื่นๆได้

โครงการขีปนาวุธป้องกันประเทศนั้นถูกวางเป้าหมายตามที่ได้กล่าวมา ไว้สามระดับในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสามารถสรุปออกมาเป็นลำดับและเป้าหมายตารางการพัฒนาได้ดังนี้

โครงสร้าง	ระดับที่ 1	ระดับที่ 2	ระดับที่ 3
ปี	2005	2007	2010-2015
งบประมาณ	1-11 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ	13-14 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ	
ภัยคุกคามที่ต้องจัดการได้	ขีปนาวุธที่ไม่สลับซับซ้อน	ขีปนาวุธที่สลับซับซ้อน	
	ขีปนาวุธข้ามประเทศจำนวน 5 ลูก พร้อมด้วยหัวรบ 5 หัว	ขีปนาวุธข้ามประเทศจำนวน 25 ลูก พร้อมหัวรบ 25 หัวรบ และตัวล่อที่ไม่สลับซับซ้อน หรือ ขีปนาวุธข้ามประเทศจำนวน 5 ลูก พร้อม	ขีปนาวุธข้ามประเทศจำนวน 50 ลูก พร้อมหัวรบ 50 หัวรบ และตัวล่อที่ไม่สลับซับซ้อน หรือ ขีปนาวุธข้ามประเทศจำนวน 20 ลูก พร้อม

⁶ <http://www.fas.org/spp/starwars/program/nmd> (สืบค้นเมื่อ 2 มิถุนายน 2006).

โครงการขีปนาวุธป้องกันประเทศของสหรัฐอเมริกา
และผลต่อยุโรป

		หัวรบ 5 หัว และตัว ล่อที่มีประสิทธิภาพ ชั้นซ้อน 20 ตัวล่อ	หัวรบ 20 หัว และตัว ล่อที่มีประสิทธิภาพ ชั้นซ้อน 100 ตัวล่อ
--	--	---	---

องค์ประกอบหลักการทำงาน

1. Upgraded Early-Warning Radar (UEWR)
มีระบบจับสัญญาณหาขีปนาวุธที่ถูกยิงขึ้นมา
2. X-Band / Group-Based Radar (XBR)
มีหน้าที่ติดตามขีปนาวุธที่ UEWR จับสัญญาณได้ โดยมีความสามารถในการแยกตัวล่อและหัวรบออกจากกัน นอกจากนี้ในยามปกติยังมีหน้าที่สนับสนุนกิจการของยาวอวกาศ และตรวจจับอวกาศที่พุ่งลงมาสู่พื้นโลก⁷
3. Space-based Infrared System (SBIRS)
เป็นดาวเทียมที่มีหน้าที่โคจรอยู่ในอวกาศในระดับวงโคจรที่แตกต่างกันออกไป เพื่อจับสัญญาณขีปนาวุธ และสามารถจับสัญญาณขีปนาวุธได้ตั้งแต่ช่วงระยะต้นที่ยังออกมาก่อนที่จะขีปนาวุธนั้นจะเข้าสู่การจับสัญญาณได้โดย XBR
4. Ground Based Interceptor (GBI)
เป็นระบบสกัดกั้นหัวรบขีปนาวุธที่ขึ้นนอกบรรยากาศโลก โดยจะยิงขีปนาวุธขึ้นไปพุ่งชนเพื่อทำลาย (hit-to-kill)
5. Battle Management / Command, Control and Communications (BM/C3)
เป็นเสมือนสมองของระบบ NMD มีหน้าที่ควบคุม บัญชาการ และประสานงานของระบบส่วนต่างๆ

⁷ รอยยิ้ม ปราเมาส, สงครามอนาคต และนวัตกรรมทางทหาร 1, (กรุงเทพฯ: มติชน), 2547, หน้า 391.

การทำงานของขีปนาวุธป้องกันประเทศ

ขีปนาวุธข้ามทวีป (ICBM) ถือเป็นอาวุธที่สหรัฐอเมริกาถือว่าเป็นภัยคุกคามสูงสุดต่อประเทศ โดยขีปนาวุธข้ามทวีปมีระบบการทำงานแบ่งขั้นตอนการบินหรือการยิงออกจากฐานการยิงออกเป็น 3 ช่วงระดับ ได้แก่

ช่วงทะยานตัว (Boost Phase) ซึ่งเป็นช่วงที่ขีปนาวุธถีบตัวหนีแรงโน้มถ่วงโลก ใช้เวลา 1-5 นาทีแรก ซึ่งมักอยู่ที่ระดับความสูง 300 ไมล์ หรือน้อยกว่านั้น

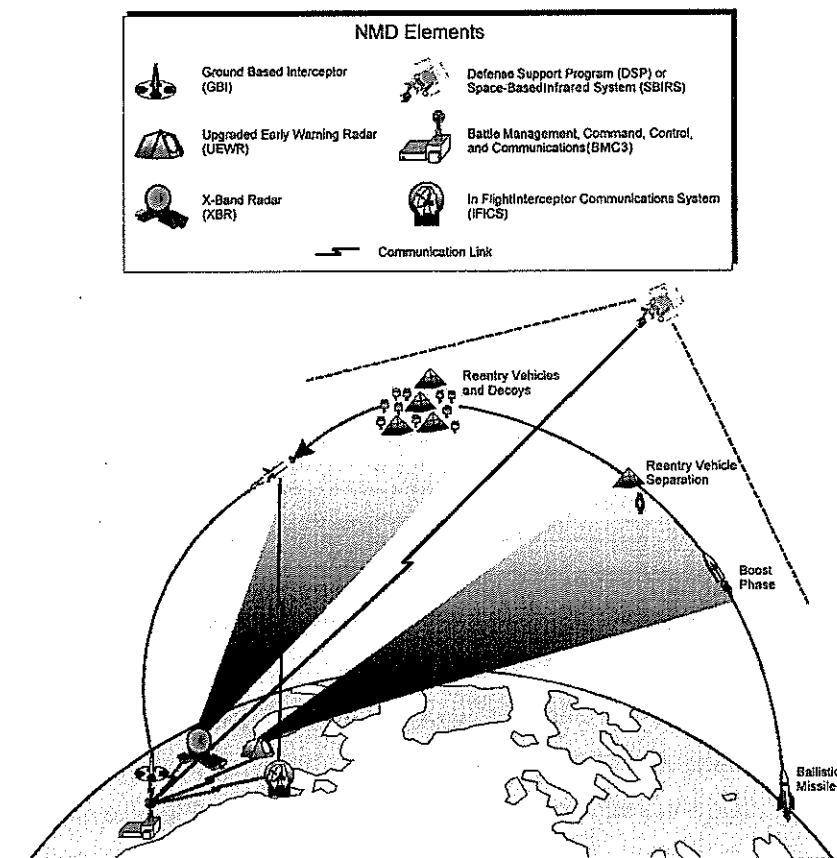
ช่วงกลาง (Midcourse Phase) เป็นช่วงที่ขีปนาวุธเริ่มเกาะเส้นทางการยิงซึ่งอยู่ในวงโคจร ซึ่งใช้เวลานาน ทำให้สามารถใช้ขีปนาวุธป้องกันประเทศโจมตีขีปนาวุธของศัตรูในช่วงนี้ได้

ช่วงสุดท้ายก่อนโจมตี (Terminal Phase) เป็นช่วงที่ขีปนาวุธจะโน้มตัวเข้าหาชั้นบรรยากาศเพื่อกลับเข้าสู่ผิวโลกอีกครั้ง ซึ่งเป็นช่วงที่ใช้เวลาน้อยกว่า 60 วินาที เป็นช่วงที่ขีปนาวุธจะเข้าใกล้เป้าหมายในการโจมตี ทำให้เป็นช่วงที่ยากที่สุดที่จะป้องกันขีปนาวุธ

สหรัฐอเมริกาได้ออกแบบพัฒนาการทำงานของขีปนาวุธป้องกันประเทศให้สามารถทำลายหรือสกัดกั้นขีปนาวุธที่ถูกปล่อยออกมาได้ทั้งใน 6 ระดับขั้นตอนการทำงานดังกล่าว โดยมีองค์การป้องกันขีปนาวุธ (Missile Defence Agency-MAD) สังกัดกระทรวงกลาโหมเป็นผู้ดูแลโดยตรง ซึ่งระบบการป้องกันสามระดับนี้ เรียกว่า “ระบบป้องกันแบบชั้น” (Layered Defence System)

โครงการขีปนาวุธป้องกันประเทศของสหรัฐอเมริกา
และผลต่อยุโรป

The NMD Concept of Operations

รูปภาพ 1 กระบวนการทำงานของระบบ
(<http://fas.org/spp/starwars/program/nmd-conops>)

การยับยั้งหรือการทำลายขีปนาวุธ

ขีปนาวุธป้องกันประเทศ มี 3 วิธีด้วยกันที่จะใช้หยุดยั้งหรือสกัดกั้นขีปนาวุธ

วิธีการแรก สหรัฐอเมริกาได้วางแผนที่จะพัฒนาเรดาร์บนอวกาศ และ X-band radar ที่ตั้งอยู่ทั้งบนพื้นดินและในทะเล ให้มีความสามารถเป็นตัวบ่งชี้ระนาบขีปนาวุธที่ถูกยิงออกมาแล้วอันไหนคือตัวล่อและอันไหนคือหัวรบ นอกเหนือไปจากนี้เรดาร์ที่ตั้งอยู่บนอวกาศและบนพื้นดินจะทำงานคำนวณหาเส้นทาง ความเร็วที่แน่นอนของขีปนาวุธ เพื่อจะส่งขีปนาวุธป้องกันประเทศไปโจมตีได้ถูกต้องแม่นยำ

เมื่อสหรัฐอเมริกาได้ข้อมูลที่แน่นอนของขีปนาวุธที่ถูกส่งออกมาแล้ว สหรัฐอเมริกาจะส่งขีปนาวุธสกัดกั้น (Interceptor Missile) ขึ้นไปเพื่อสกัดกั้นขีปนาวุธเหล่านั้นในระหว่างช่วงกลางนี้ อย่างไรก็ตาม สหรัฐอเมริกาวางแผนที่จะค้นหา และคำนวณค่าของขีปนาวุธเหล่านั้นให้เร็วและถูกต้องมากขึ้น เพื่อที่จะโจมตีขีปนาวุธตั้งแต่ที่ยังอยู่ในระยะช่วงยิงขึ้นเพื่อหลีกเลี่ยงความเสี่ยงเรื่องตัวล่อหากเกิดข้อผิดพลาดขึ้น เช่น หากเรดาร์ไม่สามารถแยกขีปนาวุธออกจากตัวล่อได้ถูกต้อง

ฐานที่ปล่อยขีปนาวุธ (Silo) ตั้งอยู่ที่วานเดนเบิร์ก (Vandenberg) แคลิฟอร์เนียและฟอร์ตกรีนลี (California and Fort Greely) และอะลาสกา (Alaska) นอกจากนี้สหรัฐอเมริกายังวางแผนไว้ว่าในอนาคตจะนำขีปนาวุธสกัดกั้นไปตั้งฐานอยู่รอบโลก ซึ่งเป็นไปได้ที่จะตั้งที่ยุโรปตะวันออก และในสหราชอาณาจักร

วิธีที่สอง คือการใช้ Aegis Cruiser⁸ ซึ่งจะถูกรับให้มีลักษณะพิเศษ คือจะโจมตีขีปนาวุธในช่วงกลาง (Midcourse Phase)⁹ อีกทั้ง

⁸ Aegis Cruiser คือ ระบบป้องกันขีปนาวุธของกองทัพแห่งสหรัฐอเมริกา ระบบนี้พัฒนาขึ้นเพื่อเชื่อมโยงระบบการติดต่อระหว่างเรือและติดตั้งขีปนาวุธบนเรือเพื่อโจมตีขีปนาวุธศัตรู นอกจากนี้ประเทศที่นำระบบนี้ไปใช้ ยังมีญี่ปุ่น สเปน นอร์เวย์ ออสเตรเลีย และเกาหลีใต้

โครงการขีปนาวุธป้องกันประเทศของสหรัฐอเมริกา
และผลต่อยุโรป

คุณสมบัติพิเศษของขีปนาวุธสกัดกั้นที่ตั้งฐานการยิงอยู่บนเรือนั้น จะทำให้สหรัฐอเมริกาสามารถเคลื่อนย้ายไปตามสถานที่ต่างๆ เพื่อให้ใกล้กับสถานที่ที่สหรัฐอเมริกา mong ว่ามีภัยคุกคามอยู่ ซึ่งโครงการนี้ได้รับการพัฒนาอยู่ที่ญี่ปุ่น ที่ต้องเผชิญหน้ากับเกาหลีเหนือ อีกทั้งมีแนวโน้มที่จะพัฒนาโครงการนี้ต่อไปได้หวั่น ลำสุดท้ายนี้วางแผนให้โครงการ Aegis-Equipped Warships ให้สำเร็จก่อนฤดูใบไม้ผลิของปี ค.ศ.2008 ซึ่งเรือทั้ง 6 ลำได้รับการเปิดเผยข้อมูลออกมาว่าประกอบไปด้วยเรือ คงโกว (Kongou) โฉมไค (Choukai) ซึ่งประจำการอยู่ที่ ซาเซโบะ (Sasebo) เมียวโคว (Myoukou) ประจำการอยู่ที่ ไมซุรุ (Maizuru) คิริชิมะ (Kirishima) ประจำการอยู่ที่ โยโกซูกะ (Yokosuka) ลำที่ 5 อยู่ในระหว่างการพัฒนาเรือชื่อ อะทาโกะ (Atago) และลำที่ 6 อยู่ในระหว่างการก่อสร้างที่ นางาซากิ (Nagasaki) ซึ่งเมื่อเสร็จแล้วจะประจำการอยู่ที่ ซาเซโบะ (Sasebo)⁹

วิธีต่อมาคือการใช้เครื่องบิน Air-Borne Laser ซึ่งมีอำนาจในการยับยั้งข้อมูลของขีปนาวุธมิให้ได้รับข้อมูลจากฐานที่ยิงเพื่อมิให้โจมตีเป้าหมายที่ตั้งไว้ ซึ่งเลเซอร์นี้จะถูกติดตั้งไว้บน Boeing 747 ที่จะบินเข้าไปเหนือบริเวณที่เป็นภัยคุกคาม หรือบินจากสหรัฐอเมริกาไปยังเลเซอร์ใส่ขีปนาวุธที่อยู่ในช่วงถีบตัว¹⁰

หนทางสุดท้าย โดยการใช้ Space-Based Laser (SBL) แต่ SBL นั้น ยังมีปัญหาในเรื่องงบประมาณ และหากจะใช้พลังงานในการยิงเลเซอร์ออกมาจะต้องใช้พลังงานมหาศาล หนทางเดียวที่น่าจะเป็นไปได้ คือ การใช้พลังงานนิวเคลียร์

⁹ http://www.missilethreat.com/systems/aegis_usa.html (สืบค้นเมื่อ 5 สิงหาคม 2006).

¹⁰ เพิ่งอ้าง.

¹¹ <http://www.fas.org/spp/starwars/program/abl.htm> (สืบค้นเมื่อ 5 สิงหาคม 2006).

สถานที่ตั้งฐานปล่อยขีปนาวุธป้องกันประเทศ

ดังที่ ได้กล่าวมาแล้ว โครงการขีปนาวุธป้องกันประเทศนั้น ต้องมีฐานที่ตั้งเพื่อใช้ปล่อยขีปนาวุธ (Silo) เพื่อใช้สกัดกั้นขีปนาวุธอันจะสร้างความเสียหายต่อสหรัฐอเมริกาและพันธมิตรนั้น ประเด็นทางด้านสถานที่อันเป็นที่ตั้งของฐานปล่อยขีปนาวุธนั้น ก็เป็นประเด็นหนึ่งที่ถูกหยิบยกขึ้นมาพูด เนื่องจากภูมิรัฐศาสตร์ (Political Geography) อันเป็นปัจจัยสำคัญในการตั้งสถานที่ตั้งนั้นมีความสำคัญมาก เนื่องจากขีปนาวุธที่จะต้องปล่อยออกไปนั้น ต้องถูกปล่อยจากฐานที่ตั้งที่อยู่ในภูมิศาสตร์ที่เหมาะสม ทั้งสถานที่ที่สามารถยิงออกไปสกัดกั้นได้ทันเวลาก่อนที่จะขีปนาวุธจากฝ่ายศัตรูจะสร้างความเสียหายต่อสหรัฐอเมริกาและพันธมิตร

สถานที่ตั้งของโครงการนั้นได้ถูกวางแผนไว้ตามแผนการพัฒนาโครงการ 3 ระดับ ดังที่กล่าวไว้ข้างต้น เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ โดยตารางนี้จะแสดงถึงสถานที่ตั้งฐานยิงขีปนาวุธในสหรัฐอเมริกาเอง และแสดงถึงที่ตั้งของอุปกรณ์ชนิดอื่นๆ ที่ต้องทำงานร่วมกันในโครงการขีปนาวุธป้องกันประเทศ โดยสรุปออกมาได้เป็น ดังนี้¹²

ตารางแสดงความร่วมมือโครงการขีปนาวุธป้องกันประเทศ

โครงการ	ระดับที่ 1	ระดับที่ 2	ระดับที่ 3
	2005	2007	2010-2015
GBI	Alaska	Alaska	Alaska Grand Forks
UEWR	Beale Clear Cape Cod Fylingdales Thule	Beale Clear Cape Cod Fylingdales Thule	Beale Clear Cape Cod Fylingdales Thule

¹² <http://www.fas.org/spp/starwars/program/nmd> (สืบค้นเมื่อ 2 มิถุนายน 2006).

โครงการขีปนาวุธป้องกันประเทศของสหรัฐอเมริกา
และผลต่อยุโรป

XBR	Shemya	Shemya Clear Fylingdales	Shemya Clear Fylingdales Thule Beale Cape Cod Grand Forks Hawaii South Korea
Space Sensors	DSP ¹³ SBIRS-HIGH ¹⁴	DSP SBIRS-HIGH SBIRS-LOW	SBIRS-HIGH SBIRS-LOW
IFICS ¹⁵	Alaska Shemya Caribou	Alaska Shemya Caribou Munising	Alaska Shemya Caribou Munising Hawaii

¹³ DSP หรือ Defence Support Programme คือ ซึ่งเป็นโครงการดาวเทียม (Satellite) ที่สนับสนุนการทำงานของ Satellite Early Warning System (SEWS) ลอยอยู่เหนือพื้นดิน 35,900 กิโลเมตร มีหน้าที่ตรวจจับแหล่งกำเนิดความร้อน เช่น ความร้อนจากขีปนาวุธ หรือการปล่อยยานอวกาศ และการระเบิดของนิวเคลียร์. (ข้อมูลจาก: http://en.wikipedia.org/wiki/Defense_Support_Program [สืบค้นเมื่อ 4 มิถุนายน 2006]).

¹⁴ Space-Based Infrared System (SBIRS) มีเป้าหมายในการเตือนสหรัฐอเมริกาจากการถูกโจมตีจากขีปนาวุธ แบ่งออกเป็นสองประเภทคือ SBIRS-HIGH และ SBIRS-LOW ซึ่ง SBIRS-HIGH คือ การทำงานร่วมกันของดาวเทียม 4 ดวงที่โคจรรอยู่ในวงโคจรระดับสูง โดยทำหน้าที่ในการเตือนและจับตาดูขีปนาวุธ ในขณะที่ SBIRS-LOW คือ การทำงานร่วมกันของดาวเทียม 24 ดวง ที่ลอยอยู่ในวงโคจรระดับที่ต่ำลงมา มีหน้าที่ในการแบ่งแยกว่าอันไหนคือหัวรบ อันไหนคือตัวล่อ.

¹⁵ IFICS คือ In Flight Interceptor Communications System

ปฏิกิริยาต่อโครงการขีปนาวุธป้องกันประเทศ

เมื่อโครงการ ขีปนาวุธป้องกันประเทศเกิดขึ้น ปฏิกิริยาตอบโต้ที่ปรากฏขึ้นทั้งในสหรัฐอเมริกาเองและในเวทีการเมืองระดับโลกก็ตอบสนองออกมาในสองลักษณะ คือกลุ่มที่เห็นด้วยกับโครงการ และกลุ่มที่ไม่เห็นด้วยกับโครงการ

○ กลุ่มที่สนับสนุนในสหรัฐอเมริกา

ในสหรัฐอเมริกามีกลุ่มสนับสนุนหลัก อาทิ สมาชิกสภาในสังกัดพรรครีพับลิกันและพรรคเดโมแครต ดังจะเห็นได้จากการออกเสียงสนับสนุนร่างกฎหมายป้องกันขีปนาวุธแห่งชาติ (National Missile Defence Act 1999) ด้วยคะแนน 97 ต่อ 3 ในวุฒิสภาเมื่อวันที่ 16 มีนาคม 1999 และ 345 ต่อ 71 ในสภาผู้แทนราษฎรเมื่อวันที่ 20 พฤษภาคม 1999¹⁶ นอกจากนี้ยังมีกลุ่มที่เห็นด้วยอีกหลายกลุ่ม เช่น Heritage Foundation, American Enterprise Institute (AEI), High Frontier, Empower America¹⁷ ซึ่งเหตุผลของการสนับสนุน อ้างถึงความต้องการความมั่นคงของสหรัฐอเมริกา ซึ่งจริงๆ แล้ว บางกลุ่มกลับเป็นกลุ่มที่มีความใกล้ชิดกับประธานาธิบดีจอร์จ ดับเบิลยู. บุช (George W. Bush)

นอกจากนี้กลุ่มอนุรักษนิยมใหม่ (Neo-Conservative)¹⁸ ในสหรัฐอเมริกาเองก็ให้การสนับสนุนโครงการนี้อย่างเห็นได้ชัด เนื่องจากมีความเชื่อมโยงกับกลุ่มบุคคลในคณะรัฐบาลของจอร์จ ดับเบิลยู. บุช และบางคนอยู่ในฐานะตำแหน่งที่สามารถผลักดันให้แนวคิดของตนกลายเป็น

¹⁶ จันทิมา อ่องสุริรักษ์, อ้างแล้ว, หน้า 65.

¹⁷ เฟิงอ้าง, หน้า 65.

¹⁸ สามารถหาอ่านรายละเอียดของกลุ่ม Neo-Conservative โดยละเอียดได้ที่: จันทิมา อ่องสุริรักษ์, นโยบายต่างประเทศสหรัฐอเมริกา 2001-2004: Bush Doctrine, กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2548.

โครงการขีปนาวุธป้องกันประเทศของสหรัฐอเมริกา
และผลต่อยุโรป

นโยบายสาธารณะของสหรัฐอเมริกาได้ด้วย ซึ่งกลุ่มคนกลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่มี
อิทธิพลสูงในวงการธุรกิจ และสถาบันการศึกษาชั้นสูง¹⁹

○ กลุ่มที่ต่อต้านในสหรัฐอเมริกา

กลุ่มผู้ต่อต้านโครงการขีปนาวุธป้องกันประเทศมองว่า การที่
สหรัฐอเมริกาดำเนินการสร้างขีปนาวุธขึ้นมานั้น จะส่งผลต่อการแข่งขันการ
สร้างอาวุธนิวเคลียร์ระลอกใหม่ในเวทีโลก ตัวอย่างของกลุ่มที่คัดค้าน อาทิ

Global Network Against Weapons & Nuclear Power in
Space, Western States Legal Foundation (WSLF), Peace Action,
Alliance for Nuclear Accountability, Citizens Against Star Wars,
Federation of American Scientists, Coalition to Reduce Nuclear
Dangers, Union of Concerned Scientists เป็นต้น

นอกจากนี้ในเขตอลาสกาที่จะเข้าไปมีการตั้งฐานการยิงขีปนาวุธ
(Silo) นั้น มีหลายกลุ่มออกมาคัดค้าน เช่น

Citizens Opposed to Defence Experimentation (CODE),
Alaska Impact, Alaska Community Action on Toxics (ACAT) เป็นต้น

เหตุผลที่กลุ่มต่อต้านได้ให้ไว้ เช่น เหตุผลของกลุ่มกรีนพีซ
(Greenpeace USA) ได้แก่²⁰

1. โครงการขีปนาวุธป้องกันประเทศจะโน้มนำให้เกิดการแข่งขันสร้างอาวุธ
2. ระบบขีปนาวุธป้องกันไม่มีประสิทธิภาพ และมีอาจคุ้มครองพวกเราได้
3. โครงการขีปนาวุธเป็นแหล่งทำมาหากินของบริษัทอุตสาหกรรมทหารที่
คอร์รัปชันและทำให้ผู้เสียภาษีชาวอเมริกันต้องเสียเงินหลายพันล้านเหรียญไปโดยไม่
เกิดประโยชน์ใดๆ ขึ้นมา
4. โครงการขีปนาวุธป้องกันประเทศจะทำให้สันติภาพของโลกถูกคุกคามมาก
ยิ่งขึ้น

¹⁹ จันทิมา ช่องสุริรักษ์, อ้างแล้ว, หน้า 66.

²⁰ เพิ่งอ้าง, หน้า 72-74.

5. โครงการนี้จะทำลายความก้าวหน้าที่ดำเนินการอย่างต่อเนื่องในโครงการลดอาวุธนิวเคลียร์ อีกทั้งบ่อนทำลายกฎระเบียบระหว่างประเทศที่สหรัฐฯ มองว่าไม่เอื้อประโยชน์ต่อตนเอง

แนวคิดของประเทศในยุโรปต่อโครงการ ขีปนาวุธป้องกันประเทศ

ประเทศ สมาชิกของกลุ่มองค์การสนธิสัญญาแอตแลนติกเหนือ (North Atlantic Treaty Organisation-NATO) หรือนาโต ส่วนมากแล้วมีท่าทีไม่เห็นด้วยต่อโครงการขีปนาวุธป้องกันประเทศ²¹ อย่างไรก็ตาม แม้จะไม่ได้เห็นด้วยกับโครงการ รัฐต่างๆ ในยุโรปกลับมีหิบบยกประเด็นนี้ขึ้นมาสู่เวทีถกเถียงกันอย่างจริงจัง อาจเป็นเพราะยุโรปเองเข้าใจเหตุผลทางยุทธศาสตร์ และผลประโยชน์ที่สหรัฐฯ กำลังเดินเกมอยู่ ว่าเป็นไปเพื่อผลประโยชน์แห่งชาติ แต่ประเด็นที่ยุโรปกังวล น่าจะเป็นท่าทีของรัสเซีย และจีนต่อโครงการนี้ เพราะยุโรปตระหนักดีว่า การพัฒนาขีปนาวุธขึ้นมาเช่นนี้ ย่อมจะส่งผลกระทบด้านความมั่นคงและยุทธศาสตร์ทางทหารของรัสเซียและจีนในฐานะที่เป็นประเทศที่เน้นความมั่นคงเป็นลำดับต้น และกังวลถึงปฏิกริยาตอบโต้ของสองประเทศ หรือประเทศอื่นๆ ที่อาจตอบสนองเช่นกัน

ในทัศนะของประชาชนยุโรป เช่น ในอังกฤษ ฝรั่งเศส หรือเยอรมนี ที่ติดตามเรื่องขีปนาวุธป้องกันประเทศอย่างใกล้ชิดนี้ ประชาชนมีความกังวลต่อภัยคุกคามที่สหรัฐอเมริกากล่าวอ้างน้อยมาก เช่น เรื่องขีปนาวุธของเกาหลีเหนือ จากตะวันออกกลาง หรือแม้กระทั่งจากอิรัก หรืออิหร่าน นอกจากนี้ จากผลการสำรวจชี้ให้เห็นว่าประชาชนชาวฝรั่งเศสมองว่า ภัยคุกคามที่ตนเองกังวล คือภัยที่มาจากกลุ่มอิสลามหัวรุนแรง (Islamic

²¹ <http://www.eusec.org/becher.htm> (สืบค้นเมื่อ 6 มิถุนายน 2006).

โครงการขีปนาวุธป้องกันประเทศของสหรัฐอเมริกา
และผลต่อยุโรป

Fundamentalism) และการก่อการร้ายระหว่างประเทศ²² อย่างไรก็ตามเมื่อเวลาผ่านไป ฝ่ายรัฐบาลของยุโรปเริ่มให้ความสนใจต่อเหตุผลของฝ่ายสหรัฐอเมริกาขึ้นบ้าง ด้วยข้อมูลการประมาณการถึงการเกิดขึ้นของภัยคุกคามด้านขีปนาวุธ

เหตุที่สองฝ่าย อันได้แก่ ฝ่ายสหรัฐอเมริกา และฝ่ายยุโรป มองแตกต่างกันเรื่องประเด็นความมั่นคงนั้น เนื่องจากสองฝ่ายมีวัฒนธรรมของความมั่นคงที่แตกต่างกัน ฝ่ายสหรัฐอเมริกามองเน้นไปเรื่องการทหารที่สามารถเห็นได้จับต้องได้ และความสามารถทางการทหาร (Hard Power) ในขณะที่ฝ่ายยุโรปจะเน้นมองไปทางการซึ่งนำหนักคุณค่าของการเมือง เช่น สหรัฐอเมริกาจะมองทางด้านยุทธศาสตร์ทางการทหารที่รัฐอันธพาล (Rogue State) ใช้เมื่อเกิดเหตุการณ์ ในขณะที่ยุโรปจะเน้นการมองไปที่บริบททางการเมือง ซึ่งผลจากการมองที่แตกต่างกัน ย่อมส่งผลให้เกิดการตอบโต้ที่แตกต่างกัน คือ สหรัฐอเมริกาจะเน้นไปทางการใช้อาวุธยุทธโศภณ เช่น ขีปนาวุธป้องกันประเทศที่เกิดขึ้น เป็นต้น ในขณะที่ยุโรปจะใช้กลไกทางการเมืองเพื่อเข้าแก้ไขปัญหา²³

หากมองถึงท่าทีหรือปฏิกิริยาตอบโต้ของประเทศต่างๆ เราสามารถพบได้ว่าประเทศที่เห็นด้วยต่อโครงการขีปนาวุธป้องกันประเทศ เช่น อังกฤษ นอร์เวย์ อิตาลี เดนมาร์ก และตุรกี เป็นต้น ในขณะที่ประเทศที่ต่อต้านได้แก่ ฝรั่งเศส และรัสเซีย เป็นต้น

○ ประเทศที่เห็นด้วย

สหราชอาณาจักร.- ในปี 2002 นายกรัฐมนตรีของอังกฤษลงนามเห็นด้วยกับสหรัฐอเมริกาในการยกระดับสถานีเรดาร์ฟลายอิงเดลส์ (Fylingdales) ในยอร์กเชียร์ (Yorkshire) ขึ้นเป็นส่วนหนึ่งของระบบ

²² http://www.armscontrol.org/act/2001_05/pierre.asp?print (สืบค้นเมื่อ 7

มิถุนายน 2006).

²³ เพิ่งอ้าง.

ชิปนาอูธป้องกันประเทศตั้งแต่สมัยประธานาธิบดีบิล คลินตัน (Bill Clinton) โดยสหรัฐอเมริกาจะใช้สองที่นี้เป็นสถานที่รับสัญญาณของเครือข่ายดาวเทียมตรวจจับแสงอินฟราเรด (Infrared) ซึ่งการร้องขอดังกล่าวทำให้อังกฤษตัดสินใจที่จะไม่ดำเนินการใดๆ ที่จะเป็นการกระทบกระเทือนสายสัมพันธ์กับสหรัฐอเมริกา จนนำไปสู่การออกเอกสาร Defence Policy in 2001 ซึ่งสรุปได้ว่า

“ประเทศที่น่าสงสัยหนึ่งประเทศหรือมากกว่าหนึ่งประเทศ จะมีหัวรบอาวุธเคมี ชีวภาพ หรือถึงขั้นนิวเคลียร์ จะสามารถยิงได้ถึงสหราชอาณาจักรก่อนปี 2030”²⁴

และท้ายที่สุดก็สนับสนุนโครงการโดยกล่าวว่ามีความจำเป็นที่จะต้องขัดขวางและขู่ว่าจะปราบปรามภัยคุกคามรูปแบบใหม่เหล่านี้ด้วยยุทธศาสตร์ที่ครอบคลุมทั้งระบบอาวุธเชิงรุกและเชิงรับ²⁵ โดยอังกฤษแสดงความต้องการของตนในการที่มีความพยายามให้สหรัฐอเมริกาเข้ามาตั้งฐานยิงในอังกฤษเนื่องจากอังกฤษมองว่าจะสร้างความมั่นคงให้แก่อังกฤษมากยิ่งขึ้น²⁶ อย่างไรก็ตามในประเด็นผู้ควบคุมฐานปล่อยชิปนาอูธในฟลายอิงเดลล์ยังไม่มีบทสรุปว่าใครจะมีอำนาจควบคุมการปล่อยชิปนาอูธ

มกราคม ปี 2007 นางวิกตอเรีย นูแลนด์ (Victoria Nuland) เอกอัครราชทูตประจำนาโตได้เขียนจดหมายไปยังประเทศต่างๆ เพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับฐานที่ตั้งชิปนาอูธในยุโรปให้แก่ประเทศต่างๆ เป็นทางเลือก อีกทั้งเสริมว่าอังกฤษได้เข้าร่วมให้ความร่วมมือแล้ว และเพิ่มเติมว่าอังกฤษและสหรัฐอเมริกาได้ปรึกษาหารือกันเพิ่มเติมในประเด็นสถานที่ตั้งฐานปล่อยชิปนาอูธว่าสถานที่ใดมีความเหมาะสม

²⁴ <http://www.basicint.org/pubs/Papers/BP36.htm> (สืบค้นเมื่อ 6 มิถุนายน 2006).

²⁵ ฉันทิมา ย่องสุริรักษ์, อ้างแล้ว, หน้า 75.

²⁶ Britain wants to host America's missile-defence shield, The Economist, 23 February 2007.

โครงการขีปนาวุธป้องกันประเทศของสหรัฐอเมริกา
และผลต่อยุโรป

นอร์เวย์ - ทั้งสองประเทศมีชายแดนติดกับรัสเซีย และเป็นสองประเทศที่ดำเนินการเรื่องการป้องกันตามแนวชายแดนอย่างเอาใจจริงเอาใจมากที่สุด²⁷

นอร์เวย์มีระบบอาวุธที่น่าสนใจในการสนับสนุนการทำงานของขีปนาวุธป้องกันประเทศ นั่นก็คือระบบ NASAMS II และเรือรบ (Frigate) Frithjof Nansen โดยทั้งสองระบบนี้ได้เริ่มปฏิบัติการครั้งแรกในปี 2006

สถาบันวิจัยระบบการป้องกันภัยแห่งนอร์เวย์ (the Norwegian Defence Research Establishment) ได้ทำการวิจัยหาวิธีให้นอร์เวย์ให้เข้าไปมีส่วนร่วมในขีปนาวุธป้องกันประเทศ โดยได้ข้อเสนอแนะ เช่น ให้พัฒนาระบบ NASAMS ต่อไป ให้มีการพัฒนาระบบ TMD เพื่อรองรับระบบเรือรบแบบใหม่ และให้เงินสนับสนุนนาโตในการพัฒนาระบบของโครงการ TMD/MD²⁸

นอกจากนี้สหรัฐอเมริกายังมีสถานีเรดาร์ X-Band อยู่ในนอร์เวย์ โดยเหตุผลของรัฐบาลนอร์เวย์ที่ให้มีการเข้าไปติดตั้ง X-Band คือ ติดตามความเคลื่อนไหวของเศษขยะในอวกาศ²⁹

อิตาลี - เป็นประเทศเดียวที่ออกมาสนับสนุนอย่างเปิดเผย เช่น การที่นายซิลวีโอ เบร์ลุสโกนี (Silvio Berlusconi) นายกรัฐมนตรีของอิตาลี ออกแถลงการณ์ ณ กรุงวอชิงตันโดยกล่าวว่าสหรัฐอเมริกาทำถูกต้องอย่างระแวดระวังดีแล้ว รวมไปถึงการที่นายอันโตนิโอ มาร์ติโน (Antonio Martino) ที่ปรึกษาด้านการป้องกันประเทศของเบร์ลุสโกนีเสนอไปถึงโครงการขีปนาวุธร่วมกันในยุโรป เพราะเชื่อว่ายุโรปมีโอกาสที่จะถูกคุกคามมากกว่าที่สหรัฐอเมริกาคงจะถูกคุกคาม³⁰

²⁷ Bertel Heurlin and Sten Rynning, Eds, *Missile Defence: International, Regional and National Implications*, Oxon: Routledge, 2005, p. 173.

²⁸ เพิ่งอ้าง, p.173.

²⁹ จันทิมา อ่องสุริย์, อ้างแล้ว, หน้า 76.

³⁰ เพิ่งอ้าง, หน้า 76.

เดนมาร์ก - ยอมรับการเข้ามาตั้งฐานเรดาร์ที่เมืองธูล (Thule) ในกรีนแลนด์เนื่องจากเดนมาร์กไม่สามารถเข้าร่วมในก่อตั้ง NATO Response Force³¹ ซึ่งสหรัฐอเมริกาต้องการให้จัดตั้งขึ้นเพื่อรับมือกับการก่อการร้าย หรือการรักษาความมั่นคงและความสงบได้ เดนมาร์กจึงแก้เกมด้วยการอนุญาตให้เข้าไปตั้งฐานเรดาร์ได้ เพื่อรักษาสถานภาพความสัมพันธ์อันดีกับสหรัฐอเมริกาไว้ ซึ่งกรีนแลนด์เองก็ยอมให้เข้ามา เนื่องจากคาดหวังจะรักษาความสัมพันธ์ที่ดีเพื่อให้ได้รับการช่วยเหลือทางด้านการศึกษา³²

ตุรกี - ในฐานะที่จะเป็นผู้สมัครเข้าเป็นสมาชิกของสหภาพยุโรป ออกมาแสดงความคิดเห็นว่า หากโครงการขีปนาวุธป้องกันประเทศนี้สามารถป้องกันได้จริง ก็เป็นไปได้ที่ตุรกีอาจอนุญาตให้สหรัฐอเมริกาเข้าไปตั้งฐานขีปนาวุธป้องกันประเทศในตุรกีได้³³ เนื่องจากตุรกีมองว่าประเทศตนเองถูกแวดล้อมไปด้วยประเทศที่มีขีปนาวุธ ซึ่งอาจเป็นภัยคุกคามต่อความมั่นคงแห่งตน

โปแลนด์ - แม้สหรัฐอเมริกาจะยังไม่เสนอโครงการขีปนาวุธป้องกันประเทศสู่โปแลนด์ แต่ดูเหมือนว่าโปแลนด์กลับเป็นประเทศที่พร้อมจะสนองข้อเสนอหากสหรัฐอเมริกายื่นข้อเสนอให้ แต่ไม่ใช่ด้วยเหตุผลทางด้านความมั่นคง หรือความหวาดหวั่นต่อภัยคุกคาม หากแต่เพื่อรักษาความสัมพันธ์ที่ดีกับสหรัฐอเมริกาไว้ แต่หากโปแลนด์จะกังวลเรื่องการแพร่กระจายขีปนาวุธนั้น โปแลนด์จะกังวลประเด็นนี้ไปทางรัสเซียมากกว่า³⁴ นอกจากนี้โปแลนด์ยังแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมในประเด็นขีปนาวุธที่

³¹ NATO Response Force คือกองกำลังที่มีความพร้อมและเทคโนโลยีขั้นสูง เตรียมพร้อมสำหรับทางอากาศ บก และทางทะเล มีความพร้อมที่จะออกทำการในทุกเวลาตามต้องการ. (ข้อมูลจาก <http://www.nato.int/issues/nrf/index.html> [สืบค้นเมื่อ 5 สิงหาคม 2006]).

³² <http://www.inesap.org/bulletin21/bul21art29.htm> (สืบค้นเมื่อ 6 มิถุนายน 2006).

³³ จันทิมา อ่องสุริย์, อ้างแล้ว, หน้า 76.

³⁴ Contemporary Security, Vol. 26, No. 3 (December 2005): Taylor & Francis, pp. vii-xiv.

โครงการขีปนาวุธป้องกันประเทศของสหรัฐอเมริกา
และผลต่อยุโรป

รัสเซียได้พัฒนาขึ้น ว่าการพัฒนาขีปนาวุธของรัสเซียทำให้โปแลนด์
หวาดกลัว จึงทำให้โปแลนด์ต้องการขีปนาวุธป้องกันประเทศจาก
สหรัฐอเมริกามาป้องกัน

○ ประเทศที่ไม่เห็นด้วย

ในขณะที่เหตุผลของประเทศที่คัดค้าน คือการที่สหรัฐอเมริกา
ออกมาพัฒนาอาวุธเช่นนี้ เท่ากับเป็นการละเมิดสนธิสัญญา ABM (Anti-
Ballistic Missile Treaty) ที่เคยลงนามไว้กับรัสเซียเมื่อปี 1972 ซึ่งปรากฏว่า
การละเมิดสัญญาเพื่อแสวงหาสันติภาพ กลับกลายเป็นการละเมิดสัญญา
อันนำมาซึ่งความขัดแย้งและการแข่งขันเสียมากกว่า นาโตมีปฏิกิริยาที่วิตก
กังวลกับโครงการนี้ ในเรื่องงบประมาณที่จะต้องใช้จ่าย เนื่องจากเป็น
งบประมาณจำนวนมหาศาล และประเทศสมาชิกของกลุ่มส่วนมากก็ไม่เห็น
ด้วยกับโครงการ³⁵

ฝรั่งเศส - ให้เหตุผลของการไม่สนับสนุนว่า การละเมิดสัญญา
ABM นั้น น่าจะส่งผลให้เกิดการแพร่กระจายอาวุธมากขึ้นในอนาคต แม้ว่า
ฝรั่งเศสจะเห็นด้วยกับสหรัฐในประเด็นเรื่องการแพร่กระจายของอาวุธ แต่ก็
มองว่าระดับของภัยคุกคามนั้น ไม่รุนแรงเท่ากับที่สหรัฐอเมริกามอง

อย่างไรก็ตาม การต่อต้านโครงการขีปนาวุธป้องกันประเทศของ
สหรัฐอเมริกาโดยประเทศฝรั่งเศสนั้นกลับถูกเข้าใจผิดในสหรัฐอเมริกา เช่น
ในบทความของไมเคิล กอร์ดอน (Michael Gordon) ในนิวยอร์กไทม์
(New York Times) อ้างว่าการที่ฝรั่งเศสต่อต้านโครงการขีปนาวุธป้องกัน
ประเทศของสหรัฐอเมริกาเนื่องจากฝรั่งเศสกลัวว่าโครงการขีปนาวุธป้องกัน
ประเทศของสหรัฐอเมริกาส่งผลต่อการทำงานที่มีประสิทธิภาพของ
Small Missile Deterrent ซึ่งเป็นโครงการของฝรั่งเศสเอง แต่ฝรั่งเศสได้ให้
เหตุผลของการไม่เห็นด้วยกับโครงการขีปนาวุธป้องกันประเทศว่า ไม่มี
ความจำเป็นที่ฝรั่งเศสจะต้องกังวลในประเด็นขีปนาวุธป้องกันประเทศของ

³⁵ <http://www.eusec.org/becher.htm> (สืบค้นเมื่อ 6 มิถุนายน 2006).

สหรัฐอเมริกา เนื่องจากไม่ว่าโครงการขีปนาวุธป้องกันประเทศของสหรัฐอเมริกาจะมีผลเช่นใด ฝรั่งเศสเองมีนิวเคลียร์อยู่ในครอบครองอยู่แล้วกว่า 450 หัวรบที่เป็นขีปนาวุธข้ามทวีป และมีฐานปล่อยอยู่ที่เรือดำน้ำและฐานปล่อยที่ไม่สามารถตรวจจับได้ และขีปนาวุธที่ประกอบไปด้วยตัวล่อที่สลับซับซ้อน รวมไปถึงการเล็งที่สามารถเล็งได้หลายทิศทาง³⁶ ซึ่งจากประสิทธิภาพที่มีนี้เอง ทำให้ฝรั่งเศสมองว่าสามารถป้องกันตนเองได้ ไม่จำเป็นต้องใช้ขีปนาวุธของสหรัฐอเมริกา

รัสเซีย - รัสเซียเป็นอีกหนึ่งในประเทศที่ออกมาท้าทายอำนาจของโครงการขีปนาวุธป้องกันประเทศของสหรัฐอเมริกาอย่างชัดเจน เช่น เมื่อมีการเปิดตัวขีปนาวุธข้ามทวีปโตโปล-เอ็ม (ขีปนาวุธ Topol-M เป็นชื่อเรียกของรัสเซีย ในขณะที่นาโตเรียกขีปนาวุธ Topol-M ว่า SS-27³⁷) พร้อมทั้งกล่าวเสริมถึงศักยภาพในการทะลุทะลวงขีปนาวุธป้องกันประเทศของสหรัฐอเมริกาได้³⁸

รัสเซียแสดงความกังวลต่อท่าทีของสหรัฐอเมริกาในการพยายามที่จะเป็นอภิมหาอำนาจ และเรียกโครงการขีปนาวุธป้องกันประเทศของสหรัฐอเมริการว่าเป็น “Son of Star Wars”³⁹ พร้อมเสริมว่าการพยายามสร้างขีปนาวุธที่มีอำนาจครอบคลุมถึงได้หวันและญี่ปุ่นเช่นนี้ ก็เท่ากับเป็นการฉีกสนธิสัญญา ABM ที่ลงนามร่วมกันไว้ในปี ค.ศ.1972 ให้พังลง

แม้โครงการขีปนาวุธป้องกันประเทศจะเป็นทางเลือกหนึ่งให้กับยุโรป แต่ยุโรปเองก็ต้องพิจารณาอย่างถี่ถ้วนถึงศักยภาพของตนเองที่จะ

³⁶ <http://www.brookings.edu/fp/cusf/analysis/missd.htm> (สืบค้นเมื่อ 7 มิถุนายน 2006).

³⁷ สามารถหาอ่านข้อมูลเกี่ยวกับ Topol-M โดยละเอียดได้ที่ <http://www.globalsecurity.org/wmd/world/russia/rt-2pmu.htm>

³⁸ สามารถหาอ่านข่าวการเปิดตัวขีปนาวุธ Topol-M ได้ที่ <http://english.pravda.ru/print/russia/9165-topolm-0>

³⁹ Catherine Danks, *Russian Politics and Society: An Introduction*, England: Perason, 2001, p. 262.

โครงการขีปนาวุธป้องกันประเทศของสหรัฐอเมริกา และผลต่อยุโรป

สามารถจัดการกับโครงการด้านอาวุธป้องกันตนเอง เนื่องจาก โครงการนี้เป็นโครงการที่ต้องใช้เงินจำนวนมาก กล่าวคือต้องใช้งบประมาณในการดูแลกว่า 3 พันล้าน ถึง 6 พันล้าน เหรียญสหรัฐต่อปี ซึ่งสหรัฐอเมริกาสามารถหามาสนับสนุนได้ ในขณะที่ประเทศต่างๆ ในยุโรปยังคงต้องจัดการกับเรื่องนโยบายการป้องกันและความมั่นคงแห่งยุโรป (European Security and Defence Policy-ESDP) และนโยบายต่างประเทศและความมั่นคงต่างๆ ที่ทำให้ไม่สามารถเข้ามาดูแลจัดการกับขีปนาวุธป้องกันประเทศได้ อีกทั้งยุโรปเองก็ได้ริเริ่มโครงการขีปนาวุธป้องกันยุโรป (European Missile Defence) ซึ่งทำให้งบประมาณที่ต้องใช้ ต้องดูแล จัดลำดับความสำคัญไปที่ละเรื่อง เนื่องจากสหภาพยุโรปขาดงบประมาณในการดูแลจัดการเรื่อง ESDP อยู่เช่นกัน ซึ่งสหรัฐอเมริกาเองจะเข้ามาสนับสนุนบางส่วนให้สหภาพยุโรปเพิ่มการป้องกันตนเองในช่วงที่สหภาพยุโรปขาดงบประมาณ จากการที่สหภาพยุโรปต้องดูแลกองทัพที่อาจจะสำคัญในสายตาของสหรัฐอเมริกา สหภาพยุโรปกลับมีความต้องการที่จะนำงบประมาณส่วนนั้นไปใช้ในเรื่องสังคม การขยายสมาชิกภาพ หรือ การศึกษามากกว่า ซึ่งหากมองตามที่กล่าวมาทั้งหมดแล้ว จะพบถึงปัญหาเรื่องงบประมาณที่สหภาพยุโรปต้องเจอและรับมือกับโครงการขีปนาวุธ หรือ โครงการด้านความมั่นคงนั่นเอง

อีกทั้งมีแนวโน้มว่าในอนาคตสหภาพยุโรปเองจะเพิ่มความสำคัญในประเด็นเรื่องความมั่นคงของตนเองมากขึ้นเป็นลำดับ โดยมีสาเหตุมาจากการก่อการร้ายสากลที่ดูจะรุนแรงและแพร่กระจายไปเป็นปัญหาทั่วโลกมากขึ้นเรื่อยๆ รวมไปถึงความรุนแรงของกลุ่มก่อการร้าย และความสามารถของประเทศในตะวันออกกลางที่เริ่มเสริมสร้างสมรรถนะ (enrich) แร่ยูเรเนียมอีกครั้ง เช่น ในอิหร่านที่เริ่มหันกลับมาพัฒนาพลังงานนิวเคลียร์อีกครั้ง เป็นต้น แม้ว่าการพัฒนานั้นจะดำเนินต่อไปด้วยเหตุผลของการพัฒนาเพื่อสันติ แต่สหรัฐอเมริกา และพันธมิตรที่เหนียวแน่นเช่น อังกฤษคงจะไม่ปล่อยให้เหตุการณ์หรือการพัฒนาเหล่านี้ดำเนินไปได้อย่าง

ต่อเนื่องและราบรื่น ด้วยเหตุผลทางความมั่นคงตามที่สหรัฐอเมริกากล่าวอ้าง

สหรัฐอเมริกายังขอร้องให้ประเทศต่างๆ ในนาโตเข้าร่วมโครงการ และร่วมกันพัฒนาระบบขีปนาวุธ โดยจะเห็นได้จากการประชุมของนาโต ที่กรุงปราก (Prague) ในปี 2002 ได้มีความตกลงหลังการประชุมหลายเรื่อง รวมไปถึงเรื่องการจัดหาความสามารถที่มีประสิทธิภาพและมีคุณภาพในกลุ่มของสมาชิก เพื่อให้สามารถบรรลุความตั้งใจได้ รวมไปถึงการจัดการกับปัญหาใหม่ทั้งการก่อการร้าย การแพร่กระจายของอาวุธที่มีอำนาจในการทำลายล้างสูง (WMD) รวมไปถึงการเคลื่อนย้ายและการส่ง (delivery) อาวุธเหล่านั้น⁴⁰ จากข้อความเหล่านี้ แสดงถึงปัญหาภัยคุกคามของขีปนาวุธ อีกทั้งยังให้มีการเริ่มต้นการศึกษา “โครงการขีปนาวุธแห่งนาโต” (a new NATO Missile Defence)⁴¹ เพื่อศึกษาหาทางเลือกในการป้องกันพันธมิตรของกลุ่ม ที่อาจได้รับภัยคุกคามจากขีปนาวุธ

ขีปนาวุธป้องกันยุโรป จึงเป็นหนทางเลือกใหม่สำหรับยุโรปในการพัฒนาเพื่อป้องกันตนเอง โดยโครงการจัดเป็นโครงการขีปนาวุธประเภท Theatre Missile Defence (TMD) คือ เป็นขีปนาวุธที่มีขีดความสามารถในการป้องกันตนเองจากขีปนาวุธระยะสั้นและระยะกลาง (SRBM และ MRBM) โดยสหรัฐอเมริกาและยุโรปมองว่ามีความเป็นไปได้ที่ประเทศซึ่งครอบครองขีปนาวุธเหล่านี้ อาจเป็นภัยต่อความมั่นคงของยุโรปในอนาคต โครงการขีปนาวุธป้องกันยุโรปจึงเป็นประเด็นที่น่าศึกษาต่อไป เพื่อเข้าใจถึงท่าทีและการพัฒนาโครงการและหลักการคิดต่อไปในอนาคต เนื่องจากแม้ดังที่กล่าวมาในข้างต้นว่า ในยุโรปเองนั้นประกอบไปด้วยหลายประเทศที่เห็นด้วยต่อโครงการขีปนาวุธป้องกันประเทศของสหรัฐอเมริกา และหลายประเทศที่ไม่เห็นด้วย แต่การที่ยุโรปกลับมาพัฒนาโครงการนี้ด้วยตนเองนั้น เปรียบเสมือนการกลืนน้ำลายตนเองหรือไม่ และความร่วมมือในกลุ่มที่อยู่

⁴⁰ Bertel Heurlin and Sten Rynning, Eds, Ibid., p. 112-113.

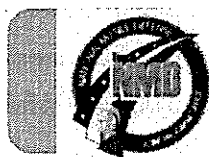
⁴¹ เพิ่งอ้าง, หน้า 113.

โครงการขีปนาวุธป้องกันประเทศของสหรัฐอเมริกา
และผลต่อยุโรป

ใกล้ชิดกันนั้นจะเป็นไปได้ จะราบรื่น และได้รับเงินสนับสนุนหรือไม่ เพราะโครงการต้องใช้เงินจำนวนมากมหาศาลในการพัฒนา และกลุ่มประเทศที่ไม่เห็นด้วย คงไม่พอใจหรือไม่ยินยอมมากขนาดที่จะยอมมอบเงินจำนวนมากเพื่อให้เกิดโครงการที่ตนเองไม่เห็นถึงความจำเป็นหรือเป็นโครงการที่อาจจะไม่มีประโยชน์ใดๆ ทั้งสิ้น

นอกจากนี้ขีปนาวุธป้องกันประเทศของสหรัฐอเมริกาที่ไปตั้งฐานยิงขีปนาวุธอยู่ในประเทศอื่นๆ เช่น สหราชอาณาจักร ออสเตรเลีย กรีนแลนด์ อาจส่งผลให้ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศนั้นๆ กับประเทศอื่นที่มีความสัมพันธ์ทางการทูตที่อาจอยู่ในสภาวะที่ไม่มั่นคงเกิดความสั่นคลอนหรือเกิดความไม่เชื่อใจกัน จนนำไปสู่ความบาดหมางทางความสัมพันธ์ได้

โครงการขีปนาวุธป้องกันประเทศของสหรัฐอเมริกาก็เปรียบเสมือนหนทางที่อาจเป็นแม่แบบให้กับยุโรปในการพัฒนาขีปนาวุธหรืออาจจะเป็นบทเรียนสำคัญในความผิดพลาดของโครงการในการสูญเสียเงินมหาศาลในการลงทุน และเป็นการสร้างความสะพรึงกลัวไปทั่วโลก จนเกิดการพัฒนาอาวุธนิวเคลียร์ทั่วโลก อันจะนำไปสู่ความไม่มั่นคงอันเกิดจากความพยายามสร้างความมั่นคงในโลกอีกครั้งหนึ่ง

รูปภาพ 2

ตราโครงการขีปนาวุธป้องกันประเทศ

(<http://www.fas.org/spp/starwars/program/nmd>)

เอกสารอ้างอิง

ฉันทิมา อ่องสุริรักษ์, นโยบายต่างประเทศสหรัฐอเมริกา: เป้าหมายในการผลักดัน
โครงการขีปนาวุธป้องกันประเทศ (National Missile Defence), (กรุงเทพฯ:
งานวิจัยเสริมหลักสูตร, คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์), 2547
รอฮีม ปรามาส, สงครามอนาคต และนวัตกรรมทางทหาร 1, (กรุงเทพฯ: มติชน), 2547.

Catherine Danks, Russian Politics and Society: An introduction, (Essex:
Perason Education), 2001

Bertel Heurlin and Sten Rynning (Editor), Missile Defence: International,
Regional and National Implications (Oxon: Routledge), 2005

Contemporary Security, Vol. 26, No. 3 (December 2005): Taylor & Francis

Journal of Conflict and Security Law, Vol. 5 No. 2 (2000): Oxford University
Press

Journal of Slavic Military Studies, 19:1 – 24, 2006: Taylor & Francis

<http://news.bbc.co.uk>

<http://usinfo.state.gov>

<http://www.armscontrol.org>

<http://www.basicint.org>

<http://www.brookings.edu>

<http://www.bu.edu>

<http://www.defencelink.mil>

<http://www.eusec.org>

<http://www.economist.com>

<http://www.fas.org>

<http://www.folketinget.dk>

<http://www.globalsecurity.org>

<http://www.ineasap.org>

<http://www.missilethreat.com>

<http://www.nato.int>

<http://www.pravda.ru>

<http://www.wikipedia.org>

โครงการขีปนาวุธป้องกันประเทศของสหรัฐอเมริกา
และผลต่อยุโรป

ภาคผนวก

Treaty between the United States of America
And the Union of Soviet Socialist Republics
on the Limitation of Anti-Ballistic Missile Systems

Signed at Moscow May 26, 1972

Ratification advised by U.S. Senate August 3, 1972

Ratified by U.S. President September 30, 1972

Proclaimed by U.S. President October 3, 1972

Instruments of ratification exchanged October 3, 1972

Entered into force October 3, 1972

The United States of America and the Union of Soviet Socialist Republics, hereinafter referred to as the Parties,

Proceeding from the premise that nuclear war would have devastating consequences for all mankind,

Considering that effective measures to limit anti-ballistic missile systems would be a substantial factor in curbing the race in strategic offensive arms and would lead to a decrease in the risk of outbreak of war involving nuclear weapons,

Proceeding from the premise that the limitation of anti-ballistic missile systems, as well as certain agreed measures with respect to the limitation of strategic offensive arms, would contribute to the creation of more favourable conditions for further negotiations on limiting strategic arms,

Mindful of their obligations under Article VI of the Treaty on the Non-Proliferation of Nuclear Weapons,

Declaring their intention to achieve at the earliest possible date the cessation of the nuclear arms race and to take effective measures toward reductions in strategic arms, nuclear disarmament, and general and complete disarmament,

Desiring to contribute to the relaxation of international tension and the strengthening of trust between States,

Have agreed as follows:

Article I

1. Each Party undertakes to limit anti-ballistic missile (ABM) systems and to adopt other measures in accordance with the provisions of this Treaty.
2. Each Party undertakes not to deploy ABM systems for a defense of the territory of its country and not to provide a base for such a defense, and not to deploy ABM systems for defense of an individual region except as provided for in Article III of this Treaty.

Article II

1. For the purpose of this Treaty an ABM system is a system to counter strategic ballistic missiles or their elements in flight trajectory, currently consisting of:
 - (a) ABM interceptor missiles, which are interceptor missiles constructed and deployed for an ABM role, or of a type tested in an ABM mode;
 - (b) ABM launchers, which are launchers constructed and deployed for launching ABM interceptor missiles; and
 - (c) ABM radars, which are radars constructed and deployed for an ABM role, or of a type tested in an ABM mode.

โครงการขีปนาวุธป้องกันประเทศของสหรัฐอเมริกา
และผลต่อยุโรป

2. The ABM system components listed in paragraph 1 of this Article include those which are:

- (a) operational;
- (b) under construction;
- (c) undergoing testing;
- (d) undergoing overhaul, repair or conversion; or
- (e) mothballed.

Article III

Each Party undertakes not to deploy ABM systems or their components except that:

(a) within one ABM system deployment area having a radius of one hundred and fifty kilometers and centred on the Party's national capital, a Party may deploy: (1) no more than one hundred ABM launchers and no more than one hundred ABM interceptor missiles at launch sites, and (2) ABM radars within no more than six ABM radar complexes, the area of each complex being circular and having a diameter of no more than three kilometers; and

(b) within one ABM system deployment area having a radius of one hundred and fifty kilometers and containing ICBM silo launchers, a Party may deploy: (1) no more than one hundred ABM launchers and no more than one hundred ABM interceptor missiles at launch sites, (2) two large phased-array ABM radars comparable in potential to corresponding ABM radars operational or under construction on the date of signature of the Treaty in an ABM system deployment area containing ICBM silo launchers, and (3) no more than eighteen ABM radars each having a potential less than the potential of the smaller of the above-mentioned two large phased-array ABM radars.

Article IV

The limitations provided for in Article III shall not apply to ABM systems or their components used for development or testing, and located within current or additionally agreed test ranges. Each Party may have no more than a total of fifteen ABM launchers at test ranges.

Article V

1. Each Party undertakes not to develop, test, or deploy ABM systems or components which are sea-based, air-based, space-based, or mobile land-based.

2. Each Party undertakes not to develop, test or deploy ABM launchers for launching more than one ABM interceptor missile at a time from each launcher, not to modify deployed launchers to provide them with such a capacity, not to develop, test, or deploy automatic or semi-automatic or other similar systems for rapid reload of ABM launchers.

Article VI

To enhance assurance of the effectiveness of the limitations on ABM systems and their components provided by the Treaty, each Party undertakes:

(a) not to give missiles, launchers, or radars, other than ABM interceptor missiles, ABM launchers, or ABM radars, capabilities to counter strategic ballistic missiles or their elements in flight trajectory, and not to test them in an ABM mode; and

(b) not to deploy in the future radars for early warning of strategic ballistic missile attack except at locations along the periphery of its national territory and oriented outward.

โครงการขีปนาวุธป้องกันประเทศของสหรัฐอเมริกา
และผลต่อยุโรป

Article VII

Subject to the provisions of this Treaty, modernisation and replacement of ABM systems or their components may be carried out.

Article VIII

ABM systems or their components in excess of the numbers or outside the areas specified in this Treaty, as well as ABM systems or their components prohibited by this Treaty, shall be destroyed or dismantled under agreed procedures within the shortest possible agreed period of time.

Article IX

To assure the viability and effectiveness of this Treaty, each Party undertakes not to transfer to other States, and not to deploy outside its national territory, ABM systems or their components limited by this Treaty.

Article X

Each Party undertakes not to assume any international obligations which would conflict with this Treaty.

Article XI

The Parties undertake to continue active negotiations for limitations on strategic offensive arms.

Article XII

1. For the purpose of providing assurance or compliance with the provisions of this Treaty, each Party shall use national technical means of verification at its disposal in a manner consistent with generally recognised principles of international law.

2. Each Party undertakes not to interfere with the national technical means of verification of the other Party operating in accordance with paragraph 1 of this Article.

3. Each Party undertakes not to use deliberate concealment measures which impede verification by national technical means of compliance with the provisions of this Treaty. This obligation shall not require changes in current construction, assembly, conversion, or overhaul practices.

Article XIII

1. To promote the objectives and implementation of the provisions of this Treaty, the Parties shall establish promptly a Standing Consultative Commission, within the framework of which they will:

(a) consider questions concerning compliance with the obligations assumed and related situations which may be considered ambiguous:

(b) provide on a voluntary basis such information as either Party considers necessary to assure confidence in compliance with the obligations assumed:

(c) consider questions involving unintended interference with national technical means of verification:

(d) consider possible changes in the strategic situation which have a bearing on the provisions of this Treaty:

(e) agree upon procedures and dates for destruction or dismantling of ABM systems or their components in cases provided for by the provisions of this Treaty:

(f) consider, as appropriate, possible proposals for further increasing the viability of this Treaty: including proposals for amendments in accordance with the provisions of this Treaty:

(g) consider, as appropriate, proposals for further measures aimed at limiting strategic arms.

โครงการขีปนาวุธป้องกันประเทศของสหรัฐอเมริกา
และผลต่อยุโรป

2. The Parties through consultation shall establish, and may amend as appropriate, Regulations for the Standing Consultative Commission governing procedures, composition and other relevant matters.

Article XIV

1. Each Party may propose amendments to this Treaty. Agreed amendments shall enter into force in accordance with the procedures governing the entry into force of this Treaty.

2. Five years after entry into force of this Treaty, and at five-year intervals thereafter, the Parties shall together conduct a review of this Treaty.

Article XV

1. This Treaty shall be of unlimited duration.

2. Each Party shall, in exercising its national sovereignty, have the right to withdraw from this Treaty if it decides that extraordinary events related to the subject matter of this Treaty have jeopardised its supreme interests. It shall give notice of its decision to the other Party six months prior to withdrawal from the Treaty. Such notice shall include a statement of the extraordinary events the notifying Party regards as having jeopardised its supreme interests.

Article XVI

1. This Treaty shall be subject to ratification in accordance with the constitutional procedures of each Party. The Treaty shall enter into force on the day of the exchange of instruments of ratification.

2. This Treaty shall be registered pursuant to Article 102 of the Charter of the United Nations.

DONE at Moscow on May 26, 1972, in two copies, each in the English and Russian languages, both texts being equally authentic.

FOR THE UNITED STATES OF AMERICA:

RICHARD NIXON

President of the United States of America

FOR THE UNION OF SOVIET SOCIALIST REPUBLICS:

L. I. BREZHNEV

General Secretary of the Central Committee of the CPSU